

Για την Φυλακή που υπάρχει στην γειτονιά μας

Στο Ελληνικό, κοντά στις εγκαταστάσεις του παλιού ανατολικού αερολιμένα, βρίσκεται ένα από τα πολλά κέντρα “φιλοξενίας” μεταναστών που υπάρχουν στην Ελλάδα. Τα κέντρα αυτά είναι στην πραγματικότητα φυλακές, όπου οι μετανάστες στοιβάζονται και αναγκάζονται να επιβιώνουν με περιορισμένη ή και καθόλου ιατρική φροντίδα, δίχως στοιχειώδη υγιεινή, με ελάχιστο ή και καθόλου προαυλισμό και χωρίς επικοινωνία με τους δικούς τους.

Η ύπαρξη του κέντρου κράτησης στην γειτονιά μας δεν είναι γνωστή στους περισσότερους κατοίκους. Ελάχιστοι μαθαίνουν γι αυτό, μόνο όταν κατά καιρούς έρχονται στην επιφάνεια ακραία περιστατικά όπως αυτό του 2011, που έφυγε από τη ζωή ο άτυχος κρατούμενος Μπάμπερ Χαν. Ο μετανάστης αυτός εγκαταλείφθηκε άρρωστος και δεν διακομίστηκε σε νοσοκομείο έως ότου κατέληξε. Στη συνέχεια 8 συγκρατούμενοι του, που εξεγέρθηκαν για τον άδικο θάνατό του οδηγήθηκαν στο εδώλιο του κατηγορουμένου με βαριές κατηγορίες! Σήμερα κρατούνται εκεί γύρω στις 80 γυναίκες όλων των ηλικιών, **συχνά μαζί με τα ανήλικα παιδιά τους**, ανάμεσα τους πολλές με προβλήματα υγείας.

Ευρωπαϊκή και Ελληνική μεταναστευτική πολιτική

Η Ευρώπη τσακίζει κυριολεκτικά ολόκληρες χώρες, είτε λεηλατώντας τις οικονομικά, είτε με την συμμετοχή της σε πολέμους συμφερόντων του κεφαλαίου. Αφού λοιπόν αναγκάζει τους κάτοικους των χωρών αυτών να ξεριζωθούν, μετατρέπεται η ίδια σε ένα τεράστιο φρούριο για να “προστατευθεί ” **από τα θύματα που εκείνη δημιουργεί!**

Την μεταναστευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακολουθεί και η Ελλάδα με την ίδια βαρβαρότητα. Με την διαφορά όμως, πως η Ελλάδα χρησιμοποιείται επίσης σαν νεκρή ζώνη ανάμεσα στην Ευρώπη και Ασία/Αφρική, εγκλωβίζοντας όλους τους μετανάστες που

προσπαθούν να περάσουν στην υπόλοιπη Ευρώπη(συνθήκες Δουβλίνου).

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής τα βλέπουμε καθημερινά. Νεκροί μετανάστες στο Αιγαίο και το Ιόνιο, βασανισμοί στα αστυνομικά τμήματα, απόπειρες αυτοκτονίας και νεκροί από την έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στα κέντρα **“φιλοξενίας”**.

Στρατόπεδα συγκέντρωσης - Αναγκαστική “φιλοξενία”

Στα κέντρα αυτά, το κράτος καταδικάζει χιλιάδες μετανάστριες/ες, παιδιά, αρρώστους, και θύματα βασανιστηρίων σε φυλάκιση έως και για 18 μήνες. Το «αδίκημα» που έχουν διαπράξει είναι απλά ότι είναι μετανάστες. Κάτοικοι χωρών που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση (Συρία, Παλαιστίνη, Αφγανιστάν), ή κάτοικοι Αφρικανικών χωρών που μαστίζονται από φτώχεια και εξαθλίωση. Έτσι μετά τον εφιάλτη του πολέμου και το μαρτύριο της φτώχειας και του ξεριζωμού σειρά έχει γι αυτούς η τιμωρία της φυλακής.

Όταν αποφυλακιστούν τελικά, μετά το πέρας του 18μηνου (το οποίο συχνά καταπατάται και βλέπουμε μετανάστες ξεχασμένους στα κελιά), το έντυπο απέλασης που τους δίνεται, δεν τους παρέχει νόμιμη δυνατότητα ταξιδιού προς τη χώρα που αποτελεί τον τελικό προορισμό τους, όπου συχνά έχουν συγγενείς που διαμένουν νόμιμα. Έτσι δεν έχουν τρόπο ούτε να φύγουν, ούτε όμως και να μείνουν. Το αδιέξοδο γίνεται μεγαλύτερο καθώς οι χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση δεν έχουν πρεσβείες στην Ελλάδα, οπότε οι μετανάστες μένουν εντελώς αβοήθητοι. Εγκλωβίζονται εδώ σε ένα καθεστώς φόβου, όντας «παράνομοι», και αφού δεν έχουν την δυνατότητα να εργαστούν νόμιμα πέφτουν συχνά θύματα της μαφίας (ξένης και εγχώριας).

Εμείς ως αλληλέγγυοι από τη γειτονιά δεν κλείνουμε τα μάτια σε αυτήν την κατάσταση. Δημιουργήσαμε ομάδες επαφής, επισκεφτήκαμε τις κρατούμενες, διαπιστώσαμε τις άθλιες συνθήκες κράτησης τους, τις ανάγκες τους και την αγωνία τους για ελευθερία. Ξαφνικά μας απαγορεύθηκε η επαφή με τις κρατούμενες με πρόσχημα γραφειοκρατικά κωλύματα, όμως διεκδικήσαμε και καταφέραμε να έχουμε ξανά ελεύθερη επικοινωνία μαζί τους.

Ζητάμε αποφυλάκιση όλων των μεταναστών χωρίς έγγραφα, τόσο από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όσο και από τα αστυνομικά τμήματα. Νομιμοποιητικά έγγραφα για όσους θέλουν να φύγουν και άσυλο σε όλους τους πρόσφυγες. Άμεση απελευθέρωση και παύση των συλλήψεων για μητέρες, ανήλικους και υπερήλικες, ελεύθερη πρόσβαση ιατρικών και νομικών φορέων, καθώς και αλληλέγγυων στα κέντρα κράτησης για όσο παραμένουν ανοιχτά.

Κανένα κέντρο κράτησης, ούτε ανοιχτό ούτε κλειστό.

Ο καπιταλισμός και οι κοινωνικές ανισότητες διώχνουν τους ανθρώπους από τον τόπο τους

Κανένας άνθρωπος λαθραίος

Σάββατο 28 Φλεβάρη 11:00 πμ

Κεντρική Πλατεία Ελληνικού

Πορεία προς το κέντρο κράτησης του Ελληνικού

Αλληλέγγυες/οι από τα Νότια